

Sygn. akt II Cz 170/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa N. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 22/14

o s t a n a w i a :

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanego (...) S.A. z siedzibą**

w W. na rzecz powódki N. K. kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 170/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie 2. wyroku z dnia 15 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kępnie zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki N. K. kwotę 3.261,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że znajduje ono podstawę w przepisie art. 98 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pozwany, zaskarżając postanowienie w części.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia, a polegającą na naruszeniu przepisu art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 3 ust. 1 w zw. z § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwoty 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, podczas gdy z powołanego rozporządzenia, mającego zastosowanie w niniejszej sprawie, wynika, że w sprawach, gdzie wartość przedmiotu sporu stanowi kwota od 5.000 do 10.000 złotych, minimalną stawkę wynagrodzenia stanowi kwota 1200 złotych, zaś nie występowały żadne przesłanki uzasadniające przyznanie wynagrodzenia ponad minimalne.

Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez obniżenie zasądzonej od pozwanego na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty 3.261,44 zł do kwoty 2061,44 zł oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwem wniesionym w dniu 29 stycznia 2014 r. powódka domagała się od strony pozwanej zapłaty kwoty 8.849,51 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za szkody, które poniosła w wyniku wypadku komunikacyjnego.

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kępnie uwzględnił w całości powództwo oraz zasądził na jej rzecz kwotę 3.261,44 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze dyspozycję art. § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) według którego do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, należy uznać, że w niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Zgodnie z przepisem § 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., Sąd mógł zasądzić należność z tytułu wynagrodzenia adwokackiego w wysokości do sześciokrotności ustalonych w rozporządzeniu stawek minimalnych. Z uwagi na wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie minimalna wysokość stawki wynosiła 1.200 zł (stosownie do § 6 pkt 4 rozporządzenia z 2002 r.). Powódka natomiast domagała się zasądzenia dwukrotności stawki minimalnej tj. kwoty 2.400,00 zł.

Zgodnie z przepisem art. 109 § 2 zd. 2 k.p.c. orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów zastępstwa procesowego, Sąd ma obowiązek wziąć pod uwagę z urzędu niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie wyższej niż kwota minimalna jest więc kwestią uznaniową i zależy od oceny sądu w danej sprawie.

Analiza akt niniejszej sprawy wskazuje, że wymagała ona znacznego nakładu pracy, związanego z wieloletnim postępowaniem. Postępowanie przed Sądem I instancji trwało prawie 3 lata. W jego toku odbyło się wiele rozpraw oraz przeprowadzono dowód z opinii trzech biegłych wraz z opiniami uzupełniającymi. Należy więc uznać, że sprawa nie należała do spraw prostych i typowych dla tego rodzaju roszczeń i - w konsekwencji - zasądzenie na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej jest uzasadnione, ze względu na nakład

pracy pełnomocnika, charakter sprawy oraz wkład pełnomocnika w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i jej rozstrzygnięcia.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski